

Trends die re-integratie veranderen in 2009 en verder

Trendwatching is hot. Het heeft weliswaar het twijfelachtige imago van de weersvoorspellingen, maar toch wordt er veel naar gekeken en geluisterd. En rekening mee gehouden. U kunt een trend immers als gevaar beschouwen en u er tegen wapenen. Maar ook als uitdaging en meesurfen op de veranderingen.

Re-integratiePartner heeft ontwikkelingen in de afgelopen jaren beoordeeld op hun toekomstige waarde. Wat zal in 2009 verder gaan, wat zal er aan de oppervlakte komen, wat zal verdwijnen of minder belangrijk worden.

Het zijn zeven trends geworden. Trends die elkaar soms zullen versterken, dan weer zullen tegenspreken. De markt van re-integratie is tot nu toe zeer divers geweest. Dat zal de komende jaren niet anders worden.

De kunst van het ondernemen in deze markt is vooral de kunst om op basis van de eigen consistente waarden en uitgangspunten in de veranderende actualiteit voortdurend nieuwe visies te creëren, waaruit echte innovaties kunnen opbloeien. Deze *trendwatching* kan u daarbij helpen.

1. Verschuiving in perspectief van re-integratie naar mobiliteit.

Langzaam maar zeker komt een ander begrip boven drijven: mobiliteit. Soms een wat lastig begrip omdat het moet concurreren met mobiliteit in vervoer. In tegenstelling tot re-integratie gaat het bij (arbeids)mobiliteit veel meer om de beweging en verplaatsing van werk naar werk.

Activiteiten van uitkering of niet-werk naar werk blijven weliswaar nodig, simpelweg omdat de arbeidsmarkt niet op zich staat en altijd gevoelig zal zijn van economische neergang. Maar het beleidsmatige vizier zal komende jaren gericht zijn op de mobiliteit van nog-niet-werklozen. De actuele inspanning van de regering voor het opzetten van mobiliteitscentra is daar een helder signaal voor.

2. Employability van baan- naar werkzekerheid.

Al langer is er veel aandacht voor employability. Niet meer de baan maar het werk dat iemand kan doen moet uitgangspunt worden. Van baan- naar werkzekerheid. Zorg dat je marktwaarde ontwikkelt, of op zijn minst op actueel peil houdt. Als deze baan of functie verval, niet meer passend, niet meer leuk is, dan kun je gemakkelijk op basis van het nieuw geleerde naar de nieuwe baan overstappen. De 'CHIP', de moderne variant van de jaren 80 Yup, is daar exponent van: Conscious Happy Independent Professional.

Employability geeft een andere kijk op werken. En daarmee ook een andere kijk op re-integratie. Bijvoorbeeld doordat het dan niet meer gaat om het vinden van werk, maar om het creëren van duurzame loopbaanvaardigheden voor de klant. Er zijn al bedrijven die werken aan het vinden en binden van mensen, door hen te boeien met dienstverlening die verder gaat dan vandaag. Denk bijvoorbeeld aan een meerjarig 'lidmaatschap' waarmee jaarlijks een gratis loopbaan-*update* kan worden gedaan, men onderdeel is van de *community* en men bij calamiteiten als een plotselinge carrièrebreek een beroep kan doen op deskundige begeleiding.

3. Opdrachtgevers willen vraaggerichte diensten.

Ook niet geheel nieuw is vraaggericht werken. Opdrachtgevers als UWV en gemeenten proclameren het al langer: niet de werkzoekende, maar de vacature moet uitgangspunt zijn. Maak helder wat werkgevers voor werknemers zoeken, en hervorm vervolgens de werkzoekenden daarnaar. Ook een substantieel aantal re-integratiebedrijven belijdt reeds dit perspectief.

Hoewel hierin een hoge mate van 'kip-of-ei' gehalte schuilt, is de verschuiving van aanbodgericht naar vraaggestuurd werken niet onlogisch. In het begin van deze eeuw tot circa 2003 stond aanbodgerichte re-integratie centraal in de praktijk. De moeizame tocht van de re-integratiemarkt om in die periode prestaties te leveren, dan wel te bewijzen, maakt dat opdrachtgevers een andere kant op gaan kijken. Bovendien ontstond in de hoogconjunctuur in 2005-2007 een structurele vraag van tenminste 50.000 onvervulbare vacatures. Overigens was inmiddels de economie door de successen behoorlijk leidend in

het maatschappelijk denken geworden. Genoeg reden om meer vanuit die vraag naar specifieke werkkrachten te gaan denken.

Dergelijke perspectiefwisselingen hebben tijd nodig om te groeien en om in daden om te zetten. De belangrijkste opdrachtgevers, UWV en gemeenten, zijn zo ver dat zij hun eisen richting vraaggestuurde diensten gaan concretiseren en aanscherpen.

4. Opdrachtgevers willen duurzame(re) resultaten.

Duurzaamheid krijgt in deze tijd van wankelende financiële Goliaths een aparte lading. Ook re-integratie komt er niet zo goed vanaf. De effectiviteit van alle inspanningen lijkt beperkt, en kan in elk geval moeilijk har worden gemaakt. Het kan en moet beter, is de mening van publiek en beleidsmakers. Een trend is daarom dat opdrachtgevers meer belang aan duurzame plaatsingen gaan hechten. Niet meer 2 maanden of een halfjaar, maar minimaal een jaar aan het werk wordt meer en meer het criterium.

Dat is overigens nog weinig vergeleken met sommige andere landen, waar gedacht wordt aan drie jaar zorg na plaatsing om duurzaamheid te realiseren.

5. Klanten vragen echte betrokkenheid.

Echte betrokkenheid staat niet op zich, maar is een algemene trend in de samenleving. Mensen zijn minder in de meer oppervlakkige festiviteiten geïnteresseerd. De binnenkant wordt meer gewaardeerd. Vooral die van mensen zelf.

Daarom vindt uw klant het niet zo belangrijk hoe uw traject er precies uitziet of hoe vakkundig u bent. Dat kan men toch niet goed beoordelen. Nee, uw klant beseft steeds meer dat het om mensenwerk gaat en dat het dus om hem of haar gaat. En om u. En de onderlinge samenwerking.

Uw klanten willen steeds meer weten of u echt om hen geeft, dat u toont, laat zien en merken en vooral voelen, dat u persoonlijk betrokken bent de klant persoonlijk.

6. De vraag naar op werk gerichte diensten neemt in met name de 2e helft van 2009 sterk toe.

Een inkopper, deze zesde trend. Hoewel weinigen dit een half jaar geleden al voorzagen, gaat het inmiddels hard omhoog met de werkloosheid. Er is een vertragend effect naar het aanbod op de re-integratiemarkt van circa 6 maanden, omdat UWV Werkbedrijf de nieuwe werkzoekenden eerst zelf aan nieuw werk gaat helpen.

Het is minder de vraag of er een nieuwe hoos aan werkzoekenden vanuit de WW komt, zoals in 2002-2003, dan wanneer die vraag de markt zal gaan overspoelen.

7. Nieuwe, innovatieve arbeidsmarktoplossingen zijn noodzaak

De arbeidsmarkt anno 2010 zal wezenlijk anders zijn dan die was in 2000. De werkzoekenden van de komende jaren zullen niet meer gebaat zijn bij veel bekende, oude oplossingen.

De economische crises is ongekend wat betreft de gevolgen, maar zeker ook wat de aard en de inhoud betreft. Dat maakt ook de arbeidsmarkt in zekere mate onvoorspelbaar. Innovaties in (arbeids) mobiliteit en re-integratie zullen dan ook risicovol zijn. Het vraagt kennis van verleden en heden, maar vooral vraagt het om visie voor overmorgen. Visionairen die hun ideeën praktisch weten te realiseren, zijn heel hard nodig. Zij kunnen boeiende jaren tegemoet zien.

Hoe verder?

Wilt u:

- meer weten over,
- reageren op, of
- doordenken en praten over

de mogelijke gevolgen van deze trends, neem dan contact op met ons:

www.re-integratiepartner.nl/nl/contact.php

Wij zin u graag tegemoet!